

תת"ע 9049/12/22 - מדינת ישראל נגד סירז'ודין פוזעיילוב

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 9049-12-22 מדינת ישראל נ' פוזעיילוב
תיק חיצוני: 20251072557

בפני כבוד השופט שי שלהבת

מאשימה

נגד

נאשם

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נופית גנון קינן

סירז'ודין פוזעיילוב ע"י ב"כ עו"ד דוד קולקר

החלטה

מונחת לפני טענה מקדמית הנוגעת לפרטים המופיעים על גבי כתב האישום שנמסר לנאשם. הבקשה הוגשה בתיק זה, אך דומה שב"כ הנאשם משווה לה כסות עקרונית הרלוונטית לגישתו למקרים דומים אחרים.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

במקרה שבפני, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בגין עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3) ו- 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "פקודת תעבורה") ותקנה 169א(1) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"). זאת בגין נהיגתו ביום 24.11.22, בשעה 23.30 בכביש 4, ק"מ 117.5 מצפון.

בדיון ההקראה שנערך ביום 8.1.23, העלה ב"כ הנאשם טענה לפיה כתב האישום הנמצא בתיק בית המשפט שונה בפרטיו מההזמנה לדין שנמסרה לנאשם מיד לאחר ביצוע העבירה לכאורה. לגישת ב"כ הנאשם, הנוסח המוגש לבית המשפט הנו בבחינת כתב אישום מתוקן שצריך להישלח לנאשם וככל שהנאשם מתייצב לדין בעינינו עם נוסח שונה של כתב האישום נפגעת הגנתו. ככל שעלה בידי לרדת לסוף דעתו של ב"כ הנאשם, עתירתו הנה לקביעה כי טרם בוצעה המצאה לדין של כתב האישום, על ידי המאשימה. ביחס לכתב האישום בתיק שבפני, טען ב"כ הנאשם כי בכתב האישום שהוגש לבית המשפט נוספו עדי תביעה.

ב"כ המאשימה, מתנגדת לבקשה תוך הצבעה על זכותו של תובע לתיקון כתב האישום עד לתחילת המשפט בהתאם לסעיף 91 לחוק חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ). לגישתה, אף אם קיבל הנאשם בעת ביצוע העבירה לכאורה הזמנה לדין חסרה, הרי שהפגם רופא וטענת ב"כ הנאשם נוגעת למעשה לפעולות הנערכות ע"י מזכירות בית המשפט. ב"כ המאשימה טענה בנוסף כי טענתו של ב"כ הנאשם אינה נופלת בגדרי הטענות המקדמיות הנקובות בסעיף 149(3) לחסד"פ. כן סברה כי תיקון כתב האישום על ידי הוספת עדי תביעה או תיקון אחר שאינו נוגע לעבירה עצמה נועד לצורך הוכחת יסודות העבירה המיוחסת ולא ניתן לומר כי הנאשם אינו יודע מה העבירה המיוחסת לו.

דין והחלטה

סעיף 239 לחסד"פ קובע, בין השאר, שבעבירות לפי פקודת התעבורה, רשאי שר המשפטים בתנאים מסוימים לקבוע סדרי אישום והמצאת מסמכים הסוטים מהוראות החסד"פ.

תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 (להלן: "תקנות חסד"פ") מהוות מימוש של הסמכות האמורה ועל פיה רשאי שוטר למסור לאדם הזמנה למשפט אם היה לו יסוד סביר להניח שנעברה עבירה.

תקנה 44 לתקנות חסד"פ, קובעת שדינה של ההזמנה לדין ככתב אישום שהומצא לנאשם ודין העתק ממנה שנמסר לבית המשפט כדין כתב אישום.

סעיף 91 לחסד"פ קובע כי בכל עת עד תחילת המשפט, רשאי תובע לתקן את כתב האישום באמצעות מסירת הודעה לבית המשפט אשר ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.

סעיף 143 לחסד"פ מורה כי תחילת המשפט בהקראת כתב האישום לנאשם.

מהאמור לעיל עולה שבמקרה בו נערך שינוי בכתב האישום, הרי שהעתק מכתב האישום המתוקן

אמור להיות מומצא על ידי בית המשפט לנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, שלא נסתרה ע"י ב"כ

המאשימה, הדבר לא בוצע עובר לדיון ההקראה בעניין שלפני ביחס להוספת עדי תביעה.

בעניין זה עולות להבנתי שתי שאלות: האם די בביצוע ההמצאה של כתב האישום המתוקן

בתחילת דיון ההקראה? ובמידה ואין בכך די, האם קופחה הגנתו של הנאשם?

התשובה לשאלות אלו נילמדת לטעמי מפסיקת בית המשפט העליון במסגרת **דנ"פ 9263/99 מדינת**

ישראל נ' בקשי, (פ"ד נד(3) 556 (להלן: "עניין בקשי"). בעניין בקשי האמור אושרה האפשרות

שכתב אישום בעבירות תעבורה יחתם על ידי איש משטרה שאינו השוטר אשר נכח בעת ביצוע

העבירה וזאת במקרים בהם לא ניתן היה למסור את הדו"ח על אתר בעת ביצוע העבירה. עוד נקבע

בעניין בקשי שההזמנה לדין אינה צריכה להימסר על אתר ונקבע הכלל לפיו בעבירות תעבורה ניתנת

עדיפות לפישוט ההליכים.

"תכליתן של הוראות סעיף 239 לחוק ושל תקנה 38 היא לייעל את מנגנון האכיפה בעבירות תעבורה

אשר סעיף 239 חל עליהן.

עבירות אלה מכונות בכותרת של תקנה 38 "עבירות קלות". עבירות אלה מאופיינות בכך

שיסודותיהן העובדתיים והנפשיים אינם מורכבים... אפיונים אלה של העבירות שבהן

עוסקת תקנה 38 וכן הרצון והצורך לאכוף את חוקי התנועה ביעילות ובמהירות האפשרית

מצדיקים את פישוט ההליכים בנוגע להגשת כתבי אישום בעבירות שבהן עוסקת התקנה.

יישום האמור בהלכת בקשי על השאלות העולות במקרה שלפני מביא להבנתי למסקנות הבאות.

· בכל הקשור למועד המצאת כתב האישום המתוקן, הרי שלשונו של סעיף 91 לחסד"פ אינה כוללת הוראה באשר לעיתוי המסירה. העדיפות הניתנת לפישוט הפרוצדורה בעבירות תעבורה בשילוב העובדה שלגבי דוחו"ת מסוימים נקבע שאין חובה למסורם על אתר, מובילה למסקנה אפשרית לפיה עונה מסירת כתב האישום המתוקן בבית המשפט על דרישת המסירה הנקובה בסעיף 91.

· ככל שיקבע שאין בכך די, הרי שלהבנתי לא קופחה הגנתו של הנאשם במקרה של מסירת כתב האישום בבית המשפט. זאת הן בשל אופי השינוי במקרינו (כאמור, הוספת עדי תביעה ללא שינוי מהותי בכתב האישום) והן בשל העדיפות הניתנת לפישוט הפרוצדורה.

לאור האמור לעיל, הרי שלא נהיר עד תום האם נפלה שגגה בעניינו של הנאשם באי שליחת כתב האישום המתוקן עובר לדין ההקראה ובכל מקרה לא נפגעה הגנתו.

מאחר וב"כ הנאשם הציג את טענתו כטענה מקדמית, הרי שלהשלמת בדיקת הסוגיה יש לבחון להבנתי האם חוסה טענתו תחת כנפי סעיף 149(3) לחסד"פ, הקובע: "פגם או פסול בכתב האישום".

בחינת הסוגיה תיערך בהתאם לעקרונות שנקבעו בסוגיית ההגנה מן הצדק בפסק דינו המכונן של בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, (פ"ד נט(6) 776) (להלן: עניין בורוביץ)

בהתאם לעניין בורוביץ בחינתה של טענת הגנה מן הצדק תיערך בשלושה שלבים. בשלב הראשון, יש לזהות האם נפלו פגמים בהליכים שננקטו כנגד הנאשם, בשלב השני יש לבחון האם המשך קיומו של ההליך הפלילי חרף קיומם של הפגמים פוגע פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות, בשלב השלישי יש לבחון את האפשרות לריפוי הפגמים באמצעי מתון יותר מאשר ביטולו של כתב האישום.

יישום האמור בעניין בורוביץ מלמד להבנתי שספק רב האם ניתן לראות בכתב אישום מתוקן בו התווספו עדי תביעה ואשר לא נשלח לנאשם עובר לדין ההקראה ככתב אישום "פסול" או "פגום". לכל היותר, ניתן לראות בעותק כתב האישום המקורי שהיה בידי הנאשם כחסר נתונים אשר אינם נוגעים למהות האישום עצמו. אף אם אקבע כי נפלו פגמים בהליך, הרי שהמשך ההליך אינו פוגע בתחושת הצדק וההגנות. מדובר כאמור במקרינו בליקוי טכני לכל היותר, אשר אינו נוגע למהות העבירה העומדת כנגד הנאשם אלא לדרכי הוכחתה. לבסוף, ריפוי הפגם (שכאמור לא התקיים במקרינו) יכול להיערך על ידי דחיית דין ההקראה, דבר המתרחש כעניין שבשגרה בתיקי תעבורה, כך שהנאשם ו/או בא

כוחו יוכלו ללמוד את כתב האישום המתוקן (ויודגש כי אף ב"כ הנאשם אינו עותר לביטול כתב האישום אלא לשליחתו בניסוחו המעודכן עובר לדיון ההקראה לנאשם).

לאור כל האמור לעיל, הרי שבצד חשיבות הדיון בטענת ב"כ הנאשם לאור הצורך של רשויות המדינה לבחון את עצמן מעת לעת, לא מצאתי כי טענתו נופלת בגדרי טענה מקדמית בהתאם לסעיף 149 לחסד"פ.

לנוכח כל האמור בהחלטתי, הרי שמצופה מהנאשם להשיב לאשמה בדיון ההקראה הבא שיערך בתיק. דיון הקראה נוסף יקבע ליום 12.3.23, בשעה 9.00. ככל שהמועד האמור אינו נוח לב"כ הנאשם, יודיע נא על כך לבית המשפט.

ניתנה היום, כ"ד שבט תשפ"ג, 15 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.